

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ
(Ν. 3869/2010)

Αριθμός απόφασης

148/2024

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΚΟΡΙΝΘΟΥ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από την Ειρηνοδίκη Κορίνθου Αικατερίνη Ξηνταβελόνη, που ορίστηκε με πράξη της Διευθύνουσας Προέδρου Πρωτοδικών Κορίνθου, και από την Γραμματέα Αικατερίνης Αμερικάνη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του, την 13^η Φεβρουαρίου 2024, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ :

ΤΟΥ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ:

με Α.Φ.Μ. 059129060, ο οποίος παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του Σοφίας Μαραγκοπούλου (ΑΜ/ΔΣΠ 4423).

ΤΩΝ ΚΑΘ'ΩΝ Η ΑΙΤΗΣΗ: 1) Ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», που εδρεύει στην Αθήνα, οδός Αμερικής αρ. 4, και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε, 2) Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «INTRUM HELLAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ ΑΠΟ ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ», που εδρεύει στην Αθήνα, επί της Λεωφ. Μεσογείων αρ. 109-111, με Α.Φ.Μ. 801215902, και εκπροσωπείται νόμιμα, ενεργούσας εν προκειμένω δυνάμει της από 16-03-2021 σύμβασης διαχείρισης επιχειρηματικών απαιτήσεων επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας «VEGA I NPL FINANCE DAC», με έδρα το Δουβλίνο Ιρλανδίας, η οποία έχει καταστεί ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.», η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Αγλαΐας Θωμαΐδου (ΑΜ/ΔΣΚορ 413) και 3) Του υπό ειδική εκκαθάριση πιστωτικού ιδρύματος με την επωνυμία «ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε. ΥΠΟΕΙΔΙΚΗ ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΗ», το οποίο εδρεύει στην Αθήνα, οδός Κατεχάκη 61^Α και Βρανά, με Α.Φ.Μ. 094326270, και

εκπροσωπείται νόμιμα από τον ειδικό εκκαθαριστή με την επωνυμία «ΡQH ENIAIA EIDIKH EKKAΘAPISH ANΩNYMH ETAIPEIA, EIDIKOΣ EKKAΘAPISTHΣ ΠIΣTΩTIKΩN IΔPYMATΩN» με Α.Φ.Μ. 800721689, που εδρεύει στο Μαρούσι Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα, το οποίο παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου του

Ο αιτών με την από 29-08-2023 με αριθμό πράξης κατάθεσης δικογράφου αίτησή του ζητά να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σε αυτήν. Για την αίτηση αυτή ορίσθηκε ημέρα συζήτησης η αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας. Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, που έλαβε χώρα μετά την εκφώνησή της από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά εγγραφής της σε αυτό, η πληρεξούσια δικηγόρος του αιτούντος, αφού ανέπτυξε προφορικά τους ισχυρισμούς της, ζήτησε να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσε στο ακροατήριο.

**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ**

Όπως προκύπτει από τις με αριθμούς 8316^E/31-08-2023 και 8315^E/31-08-2023 εκθέσεις επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Εφετείο Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, Ουρανίας Δημητρακοπούλου, που προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών, ακριβές αντίγραφο της αίτησής της με πράξη ορισμού δικασίμου και κλήση προς συζήτηση για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στις καθ' ων η αίτηση προς γνώση τους και για τις νόμιμες συνέπειες. Εκ τούτων, η πρώτη των καθ' ων, αν και κλητεύθηκε νομίμως, δεν παραστάθηκε κατά την παραπάνω δικάσιμο, όταν η υπόθεση εκφωνήθηκε με τη σειρά της από το πινάκιο. Για τον λόγο αυτό πρέπει να δικασθεί ερήμην, πλην όμως η συζήτηση της υπόθεσης θα προχωρήσει σαν να ήταν όλοι οι διάδικοι παρόντες (αρθρ. 318 παρ. 2, 754 παρ. 2 ΚΠολΔ).

Ι. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 316 του ΚΠολΔ, ον η απόφαση είναι διατυπωμένη με τρόπο που γεννά αμφιβολίες ή είναι ασαφής, το δικαστήριο που την έχει εκδώσει μπορεί, αν το ζητήσει κάποιος διάδικος, να την ερμηνεύσει με νέα του απόφαση έτσι που η έννοιά της να γίνει αναμφίβολη, η ερμηνεία όμως δεν μπορεί ποτέ να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως που ερμηνεύεται. Όπως προκύπτει από τη διάταξη αυτή, η ερμηνεία γίνεται από το ίδιο δικαστήριο που έχει εκδώσει την αρχική

απόφαση και με την ίδια διαδικασία, χωρίς χρονικό περιορισμό και μόνον ύστερα από αίτημα διαδίκου και όχι αυτεπάγγελτα. Η ερμηνεία αποβλέπει στην αποκατάσταση του αληθινού νοήματος της αποφάσεως, εφόσον αυτό δεν είναι κατανοητό από τους διαδίκους για το λόγο ότι η διατύπωση είναι ασαφής ή αμφίβολη και, έτσι, με την ερμηνεία αίρονται οι ασάφειες και οι αοριστίες της διατυπώσεως των σχετικών σημείων της αποφάσεως με την επεξήγηση της αληθούς έννοιας και την αποκατάσταση του ακριβούς νοήματος αυτών. Αμφίβολο, κατ' αρχήν, θεωρείται το νόημα της αποφάσεως, όταν η λεκτική διατύπωση, λόγω των όρων που χρησιμοποιήθηκαν, οδηγεί σε διάφορες ερμηνευτικές εκδοχές, ενώ η ασάφεια της αποφάσεως πρέπει να είναι τέτοια ώστε να δυσχεραίνεται ή να καθίσταται αδύνατη η κατανόηση αυτής ή η εκτέλεσή της και η οριοθέτηση του ουσιαστικού δεδικασμένου που απορρέει απ' αυτή. Το δικαστήριο, ενώπιον του οποίου εισάγεται η αίτηση ερμηνείας δικαστικής αποφάσεως, θα εξετάσει, σε πρώτη φάση, αν πράγματι η απόφαση είναι ασαφής, αόριστη και με αμφίβολο νόημα. Μόνο τότε, ήτοι, αν διαγνωστεί ότι η απόφαση δεν είναι "σαφής" αλλά έχει ανάγκη ερμηνείας, θα προχωρήσει στην ερμηνεία της αποφάσεως, αναζητώντας την αληθινή βούληση του δικαστή (και όχι το νόημα της αποφάσεως καθ' εαυτό), λαμβάνοντας υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, και τα διαδικαστικά έγγραφα της δίκης, κατά την οποία εκδόθηκε η ερμηνευόμενη απόφαση (αγωγή, προτάσεις και λοιπά δικόγραφα της δίκης εκείνης). Δεν ερευνάται, δηλαδή, πώς θα ήταν ορθό να αποφανθεί το δικαστήριο κατά τη δίκη εκείνη, αλλά πώς πράγματι αποφάνθηκε. Νομικές ή ουσιαστικές πλημμέλειες της αποφάσεως δεν είναι δυνατό να καλυφθούν με τη μέθοδο της ερμηνείας και, συνεπώς, δεν επιτρέπεται, κατά την ερμηνεία, η επανεκτίμηση των αποδείξεων που είχαν διεξαχθεί τότε, ούτε το δικαστήριο έχει εξουσία, με ερμηνεία ή προσθήκη νέας διατάξεως, να αλλοιώσει την ουσία της αποφάσεως και την έννοια αυτής, ούτε να συμπληρώσει παραλείψεις σε αιτήματα που υποβλήθηκαν από τους διαδίκους, διότι τούτο αντίκειται στους κανόνες του δεδικασμένου. Το δικαστήριο, κατά την ερμηνεία της αποφάσεώς του, περιορίζεται στην επεξήγηση της αληθινής έννοιάς της, ήτοι στον καθορισμό των αόριστων και στην αποσαφήνιση των ασαφών σημείων του διατακτικού της ή και των αιτιολογιών της, όταν οι τελευταίες επέχουν θέση διατακτικού, χωρίς όμως να αλλάξει το διατακτικό της αποφάσεως του (ΑΠ 1735/2014, ΑΠ 1235/2014). Επισημαίνεται ότι από το συνδυασμό των προαναφερόμενων διατάξεων των άρθρων 315 και 316 ΚΠολΔ προκύπτει ότι, όπου χωρεί διόρθωση δικαστικής απόφασης, δεν χωρεί ερμηνεία αυτής και αντίστροφα (ΑΠ 359/2017). Κατά την ερμηνεία, τέλος, αναζητείται η βούληση των

δικαστών, που εξέδωσαν την ερμηνευόμενη απόφαση, με βάση τα στοιχεία γενικά της δίκης (ΑΠ 1479/2019, ΑΠ 962/2017, ΑΠ 75/2017).

II. Σύμφωνα εξάλλου με του αιτιολογική έκθεση του Ν. του 3869/2010 «Η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας κ.α.), αποτέλεσαν παράγοντες που, δρώντας υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών που, αδυνατώντας εν συνεχεία να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται, τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Σημαντικό μέρος των πολιτών έχει οδηγηθεί σήμερα στη περιθωριοποίηση, καθώς, μη διαθέτοντας σοβαρή αγοραστική δύναμη και δυνατότητα απεγκλωβισμού από την υπερχρέωση, δεν είναι σε θέση να σχεδιάσει τη συμμετοχή του στην οικονομική και κοινωνική ζωή. Η υπερχρέωση ή αναδεικνύεται πλέον ως ένα από τα μεγαλύτερα κοινωνικά προβλήματα και στη χώρα μας και ως σύγχρονο κοινωνικό κράτος δικαίου έχουμε καθήκον να αντιμετωπίσουμε. Κανείς δεν μπορεί πια να αγνοεί την αδήριτη ανάγκη να δοθεί η πραγματική δυνατότητα στους υπερχρεωμένους καταναλωτές και επαγγελματίες να πραγματοποιήσουν πλέον ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα στη ζωή τους... Η δυνατότητα της ρύθμισης, για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του, με απαλλαγή από αυτά βρίσκει τη νομιμοποίησή της ευθέως στο ίδιο το κοινωνικό κράτος δικαίου που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε μία χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανόνα κέρδος. Μία τέτοια απαλλαγή χρεών δεν παύει όμως να εξυπηρετεί και ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά μέσω των εν λόγω διαδικασιών την αγοραστική τους δύναμη προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. ...στόχος των εν λόγω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει. Η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών αποβλέπει εν προκειμένω στη δυνατότητα μίας δεύτερης ευκαιρίας στο υπερχρεωμένο φυσικό πρόσωπο για ένα νέο οικονομικό ξεκίνημα, χωρίς τα ανυπέρβλητα βάρη του παρελθόντος, με τη δυνατότητα απαλλαγής από υποχρεώσεις που έχει αναλάβει, εφόσον για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα εξαντλήσει τις δυνατότητες ικανοποίησης των πιστωτών του. Η (μερική έστω) ικανοποίηση των

πιστωτών από το εισόδημα του οφειλέτη για μία συγκεκριμένη χρονική περίοδο προβάλλει ως δοκιμασία και επίδοση του οφειλέτη προκειμένου να επιτύχει με το πέρας αυτής το ευεργετικό αποτέλεσμα της απαλλαγής των χρεών. Το νομοσχέδιο δίνει μία ρεαλιστική προοπτική απεγκλωβισμού από τα χρέη σε όλους τους υπερχρεωμένους πολίτες. Διασφαλίζει στα υπερχρεωμένα νοικοκυριά που θα θελήσουν να αξιοποιήσουν τις ρυθμίσεις του σχεδίου νόμου ένα ελάχιστο επίπεδο οικονομικής διαβίωσης. Με μία πρωτοποριακή ρύθμιση λαμβάνει ιδιαίτερη μέριμνα για τη διατήρηση και προστασία της κύριας κατοικίας των οφειλετών, αφού επιτρέπει σε αυτούς να την εξαιρέσουν από την ρευστοποίηση της περιουσίας τους. Τούτο δε υπό όρους και διαδικασίες που δεν θίγουν τα συμφέροντα των πιστωτών».

Με την υπό κρίση αίτηση ο αιτών εκθέτει ότι με την με αριθμό [redacted] 2020 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού έγινε δεκτή η αίτησή του περί υπαγωγής του στο νόμο 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη του, ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8 του νόμου 3869/2010, με τον ορισμό μηνιαίων μηδενικών καταβολών επί 36 μήνες, και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία του, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς την πρώτη καθ' ης, ύψους 287,16 ευρώ εκάστης, για χρονικό διάστημα 240 μηνών, ήτοι συνολικά για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του ορίστηκε να καταβάλει το συνολικό ποσό των 68.918,74 ευρώ. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων ορίστηκε να ξεκινήσει από τον Ιούλιο του 2020, η δε αποπληρωμή του ανωτέρω ποσού ορίστηκε να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Ότι η ανωτέρω διατύπωση είναι ασαφής όσον αφορά τον υπολογισμό του μέσου επιτοκίου στεγαστικού δανείου και θα πρέπει να ερμηνευτεί. Ότι συγκεκριμένα, κατ' ορθή εκτίμηση του κρινόμενου δικογράφου, θα πρέπει να ερμηνευτεί, εάν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο ή στο συνολικό κεφάλαιο που ρυθμίστηκε, δηλαδή εν προκειμένω στο συνολικό ποσό των 68.918,74 ευρώ.

Με το περιεχόμενο αυτό η υπό κρίση αίτηση αρμόδια καθ' ύλη και κατά τόπο φέρεται προς εκδίκαση ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρο 317 παρ.2 ΚΠολΔ) κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 318 παρ.1 εδ. α' ΚΠολΔ) και είναι παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στο άρθρο 316 ΚΠολΔ. Πρέπει, επομένως, να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν.

Από τη δέουσα εκτίμηση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων τα οποία νομίμως ο αιτών προσκομίζει και επικαλείται, άλλα εκ των οποίων μνημονεύονται ρητά στην παρούσα και άλλα όχι, χωρίς όμως να παραλείπεται κανένα για την ουσιαστική εκτίμηση της διαφοράς, αλλά και από την όλη εν γένει διαδικασία αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του παρόντος Δικαστηρίου, τα ακόλουθα: Με την με αριθμό 5 [redacted] 20 απόφαση του Δικαστηρίου αυτού, έγινε δεκτή η αίτηση του αιτούντος περί υπαγωγής του στο νόμο 3869/2010, ρυθμίστηκαν τα χρέη του με τον ορισμό μηδενικών μηνιαίων καταβολών επί 36 μήνες, ως προς τη ρύθμιση του άρθρου 8 του νόμου 3869/2010, και εξαιρέθηκε της εκποίησης η κύρια κατοικία του, για τη διάσωση της οποίας ορίστηκαν μηνιαίες καταβολές προς την πρώτη καθ' ης, ύψους 287,16 ευρώ εκάστης, για χρονικό διάστημα 240 μηνών, ήτοι συνολικά για τη διάσωση της κύριας κατοικίας της ορίστηκε να καταβάλει το συνολικό ποσό των 68.918,74 ευρώ. Η καταβολή των μηνιαίων αυτών δόσεων ορίστηκε να ξεκινήσει τον Ιούλιο του έτους 2020, η δε αποπληρωμή του ανωτέρω ποσού ορίστηκε να γίνει εντόκως, χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με το κυμαινόμενο επιτόκιο που θα ισχύει κατά τον χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων Κύριας - Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Πράγματι, η διατύπωση της ανωτέρω απόφασης, κατά την κρίση του δικαστηρίου, είναι ασαφής και χρήζει ερμηνείας, καθόσον δεν διευκρινίζεται αν το επιτόκιο θα πρέπει να υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση ή στο συνολικό κεφάλαιο. Εδώ θα πρέπει να παρατηρηθούν τα εξής: Αναμφισβήτητα, βασικός στόχος του Ν. 3869/2010 ήταν η διάσωση της κύριας κατοικίας του υπερχρεωμένου δανειολήπτη, όπου αυτή υφίσταται. Επιπλέον, η επιλογή της εκούσιας ως δικαιοδοσίας, με το ευρύ ρυθμιστικό της πεδίο και τις πέραν του συζητητικού συστήματος εξουσίες που παρέχει στον δικάζοντα, σαφώς υποδηλώνει ότι απομακρυνόμαστε έστω έως έναν βαθμό από την τραπεζική ορολογία με τη στενή έννοια. Αλλά και ο ίδιος ο Νόμος αναφέρει ότι οι μη εμπραγμάτως εξασφαλισμένες οφειλές σταματούν να εκτοκίζονται, πράγμα που δεν συνάδει με τα τραπεζικά ισχύοντα. Θα πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι ο Νομοθέτης, ορίζοντας το ανωτέρω αναφερόμενο επιτόκιο ουσιαστικά είχε υπόψη του την μεταβαλλόμενη σε βάθος χρόνου αξία του χρήματος, ήτοι την αξία που θα είχε η ορισθείσα μηνιαία δόση στο πέρασμα των ετών, κατά τα οποία διαρκεί η υποχρέωση καταβολής του άρθρ. 9 παρ. 2 Ν. 3869/2010, ήτοι μετά από έως 20 ή 35 χρόνια, ανάλογα την περίπτωση. Ως εκ τούτου, και λαμβανομένου υπόψη του γενικότερου σκοπού του Ν. 3869/2010, όπως

αυτός αποτυπώνεται ρητά στην αιτιολογική του έκθεση (βλ. ανωτέρω), ο οποίος είναι πρωτίστως η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής ελευθερίας που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών που αδυνατεί να αποπληρώσει, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι το επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο, διότι μόνο έτσι εξυπηρετείται ο παραπάνω σκοπός του Νόμου. Κατά συνέπεια, η κρινόμενη αίτηση πρέπει να γίνει δεκτή ως κατ' ουσίαν βάσιμη, να ερμηνευθεί η υπ' αριθμ. 541/2020 απόφαση, ως προς τον τρόπο εκτοκισμού της καταβλητέας για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος μηνιαίας δόσης, όπως καθορίζεται ειδικότερα στο διατακτικό της παρούσας και να διαταχθεί η σημείωση, κατ' άρθρο 320 ΚΠολΔ, της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της απόφασης, η οποία ερμηνεύεται, ως και η αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματά της του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης. Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, κατ' αναλογική εφαρμογή του άρθρου 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ την υπό κρίση αίτηση ερήμην της πρώτης των καθ' ων και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

ΕΡΜΗΝΕΥΕΙ την υπ' αριθμ. 541/2020 απόφαση του Ειρηνοδικείου Κορίνθου, και δη το διατακτικό αυτής, ως προς τη διάταξή της για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος, κατά το ότι το αναφερόμενο σ' αυτήν επιτόκιο θα υπολογίζεται στην εκάστοτε μηνιαία δόση που επιβλήθηκε από το Δικαστήριο και όχι στο σύνολο του κεφαλαίου που ορίστηκε να καταβληθεί για την παραπάνω αιτία.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ τη σημείωση της παρούσας ερμηνευτικής απόφασης στο πρωτότυπο της ερμηνευόμενης απόφασης και την αναγραφή στα αντίγραφα ή αποσπάσματα της τελευταίας του αριθμού και της ημερομηνίας της ερμηνευτικής απόφασης.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στην Κόρινθο στις
.....30-07-..... 2024 στο ακροατήριό του, σε έκτακτη δημόσια
συνεδρίαση χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους,
παρουσία της Γραμματέως.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

